

[Indenrigsministeren.]

lerne maaske fordeles saadan, at Vestres Forslag gennemførtes straks, og saa kunde vi derefter i nogle Aar tale om den mere omfattende Reform. Ved nærmere Eftertanke vil det ærede Medlem vel nok kunne se det halvvejs komiske i en saadan Betragtning; denne Tanke er alt for urimelig til, at den skulde kunne blive til Virkelighed.

Men jeg siger, at jeg er villig til Forhandling om alle Enkeltheder vedrørende dette Forslag, og Regeringen vil være det mest mulige imødekommende over for rimelige Ønsker, der fremsættes. Jeg ønsker direkte at sige til Partiet Venstre, at hvis man for Alvor vil, at de Kommuner, der har urimelige Byrder i dette Øjeblik, skal hjælpes ved, at man de Steder, der sidder inde med Skatteprivilegierne her i Landet, maa opgive dem, da kan Partiet i Morgen saa godt som i Overmorgen faa en Overenskomst med Regeringen. Det Spørgsmaal er ikke saa indviklet, som det skal gøres til, det kan hurtigt afgøres, om man vil eller man ikke vil, men Sagen kan ikke standses med nogle Lapperier rundt omkring paa den sociale Lovgivning.

Socialministeren (Ludvig Christensen):

Af Partiet Venstre er der stillet Forslag til Ændringer i Loven om offentlig Forsorg, Loven om Folkeforsikring og Loven om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring, de tre Forslag, som er til Forhandling sammen med de af Indenrigsministeren stillede Forslag, som er opført paa Dagsordenen for dette Møde. Under Debatten om Lovforslaget har navnlig det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen været stærkt inde paa Refusionsordningen vedrørende den sociale Lovgivning og har navnlig angrebet det af Socialministeriet nedsatte Udvalg angaaende Socialreformen, fordi Udvalget standsede Forhandlingerne om Refusionsordningen og Ændringer deri paa Grund af, at Udvalget fik Meddelelse om Hovedtrækkene i de Forslag vedrørende en fælleskommunal Udligningsfond med videre, som er udarbejdet af Indenrigsministeriet og til Forhandling nu. Jeg for mit Vedkommende finder det ganske naturligt, at Udvalget paa det daværende Tidspunkt standse sit Arbejde. Det maa være Regeringen, der har Føringen i Lovgivningsarbejdet, og naar Regeringen har i Sinde at fremsætte Lovforslag, ved Hjælp af hvilket et saa omfattende Spørgsmaal som Revision af den mellemkommunale Refusionsordning vedrørende Socialudgifterne kan komme til Behandling samtidig, og hvorved man kan faa foretaget Æn-

dringer af afgørende Betydning med Hensyn til Fordelingen af Udgifterne mellem Kommunerne indbyrdes og mellem Kommunerne og Staten, saa vil det være ganske urimeligt, at der samtidig sidder et Udvalg under et andet Ministerium og udarbejder selvstændige Forslag, ganske som om der ikke var andre Overvejelser i Gang, saaledes at man en skønne Dag her i dette høje Ting blev præsenteret for forskelligartede Forslag fra to Ministerier. Det kan ikke være det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensens Opfattelse, at en Regering skal bære sig ad paa den Maade — jeg gaar ud fra, at selv et Venstreministerium ikke vilde bære sig saadan ad.

Der er baade af det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen og af det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen fremsat en Række Bemærkninger ogsaa vedrørende Sociallovgivningen i Relation til Behandlingen af de Hovedlovsforslag, der er fremsat fra Indenrigsministeriets Side. Jeg skal ikke komme ind paa nogen indgaaende Debat om alt det, der er sagt her, men nøjes med nogle ganske faa Bemærkninger.

Med Hensyn til selve Refusionsgrundlaget foreslaar Venstre, at en Sjettedel af Beløbet fordeles efter Ejendomsskyldværdi, en Sjettedel efter Folketal og 4 Sjettedele efter den statsskattepligtige Indkomst. Dette vil medføre en Lettelse af Forsorgsudgifterne paa 5,66 Mill. Kr. for Sognekommunerne og en Forøgelse af Udgifterne paa 3,86 Mill. Kr. for Hovedstaden. Efter Lovforslaget skal kun en Syvendedel af Aldersrenten gøres til Genstand for mellemkommunal Refusion. Ved at fordele denne Syvendedel paa det af Venstre foreslaaede Refusionsgrundlag opnaar Sognekommunerne en Lettelse paa ca. 1 Mill. Kr. Venstre foreslaar endvidere, at Udgifterne til Fribefordring, der hidtil er baaret af Opholdskommunerne, skal omfattes af de almindelige Refusionsregler. Dette betyder for Sognekommunerne en Lettelse paa 0,82 Mill. Kr. Den samlede Lettelse for Sognekommunerne som Følge af ændrede Refusionsregler bliver herefter ca. 7½ Mill. Kr., medens Hovedstaden faar en Udgiftsforøgelse paa 5,2 Mill. Kr. og Provinsbyerne en Forøgelse paa ca. 2,3 Mill. Kr. Noget af det, der er mest interessant, er, at Udgiftsforøgelsen for Gentofte kun udgør 630 000 Kr.

Hvad angaar Forholdet mellem Stat og Kommune, foreslaar Venstre, at Staten skal overtage en Syvendedel af Aldersrenten. Dette vil lette Sognekommunerne for 5,2 Mill. Kr. og samtlige Kommuner for 11,1 Mill. Kr. Endvidere skal Staten overtage